

JAUNIMO KONGRESO REIKALU

Liko mažiau nei pusmetis, kai birželio 30 d. suvažiuos rinktinis lietuvių jaunimas ir tą dieną pradės Antrąjį Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresą. O sukviesti vienon vieton iš visų kontinentų jaunimo atstovus ir paruošti jiems tinkamą programą, to kongreso rengėjams sukelia nemažai darbų ir rūpesčių. Kad tie darbai sekmingai stumtųsi priekin, yra daromi dažni posėdžiai. Į tuos posėdžius suvažiuoja iš tolimų JAV ir Kanados vietovių JK Komiteto atstovai. Tokių visumos posėdžių — suvažiavimų iš viso jau buvo 11. Vienas iš jų buvo Clevelande (spalio 23 ir 24 d.), ruoštas II PLJK Finansų komisijos, tikslu aptarti Jaunimo Metų komitetų steigimo ir finansų telkimo reikalus. Kaip žinia, FK-jai vadovauja prityręs ekonomistas dr. Juozas Kazickas. Paskutinis JK-so Komiteto posėdis buvo pėritų metų gruodžio 11 ir 12 dienomis Chicagoje, o skantis posėdis vėl renkas š.m. sausio 15 ir 16 d.d. taip pat Chicagoje.

Visas JK ruošos darbas yra planingai paskirstytas į specialių paskirčių komisijas, pakomisijas ir kt. vienetus, kurie su išpareigojimu pildo savo darbus. Suprantama, kad tokia plataus masto JK užduotis reikalauja netik intensyvaus darbo, bet ir žymių išlaidų. Centrinis darbo branduolys sudaro net 20 atskirų vienetų. Į visą JK darbą jau yra įsitraukę keletas šimtų jaunimo.

JAV-se JK atstovai bus renkami Lietuvių Bendruomenės sudarytų rinkiminių komisijų apygardose. Rinkimai turėtų būti įvykdyti iki š.m. vasario 16 d. Atstovus renka mūsų jaunimas (nuo 16 iki 30 m. amžiaus). JAV yra paskirta 90 renkamų atstovų (jų amžius 18-30 m.) Apygardoms paskirstyta sekančiai: Vidurio Vakarų (Chicagos) apygardai 34 atstovai, New Yorko — 13, Detroito — 7, Hartfordo — 7, New Jersey — 7, Pietryčių — 7, Clevelando — 6, Bostono — 5 ir Vakarų — 4.

Kitų kraštų atstovų rinkimus tvarko LB-nė savo nuožiūra. Pav. Kanados LB dalį atstovų rinks apylinkėse, o kitą dalį, po 2 atstovus skirs jaunimo organizacijos.

Bene gyviausia JK išvykos veikla ir susidomėjimas reiškiasi Australijoje. Pavyzdžiu laikytinas Sydney, kur JK išvykos komitetui vadovauja Jūratė Reisgytė. Iš 34 nominuotų kandidatų išrinkti 7: Liuda

(Nukelta į 2 psl.)

II Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso informacijos komisija vieno posėdžio metu. Sėdi iš kairės: Petras Petrutis, pirm. Juozas Šlajus, II PLJK prezidiumo sekr. Nijolė Stakauskienė, Ramunė Kvilytė, Aleksandras Pakalniškis, Rūta Giedraitytė, dr. Kastytis Jucas ir Marija Eivaitė. Nuotraukoje trūksta Jūratės Kazickaitės, Jono Šolito, Eglės Juodvalkytės, Kęstučio Girniaus ir Dalės Jasaitytės.

V. Noreikos nuotrauka

KANDIDATAI

Norinčių būti prezidentu netrūksta

Nors iki prezidento rinkimų dar 10 mėnesių priešrinkiminė kova jau prasidėjo. To reikalauja pati rinkimų struktūra. Mat, vasario — birželio mėnesiais atskiros valstybės turi išrinkti savo delegatus į partijos konvenciją. Viso 3.016. Didelė jų dauguma per tuos pirminius rinkimus jau bus įpareigota balsuoti už vieną ar kitą kandidatą, jie galės pasisakyti už kitą tik tuo atveju, jei jų pirmas kandidatas negautų konvencijos balsų daugumos. Tai reiškia, kad jei kuris demokratus kandidatų per pirminius rinkimus surinktų 1509 delegatus, jis praktiškai jau būtų laimėjęs partijos nominaciją. Tokiu kandidatu šiandien atrodo esąs Maine valstybės senatorius Ed Muskie, tačiau netikėtumai yra galimi.

Visų pirma Muskie nėra briljantiška asmenybė, tai daugiau vidutinis politikas, o demokratus reikia labai stipraus kandidato, kad sumušus Richard Nixon. Tas irgi neturi daug asmenišku simpatijų, tačiau turi labai gudraus politikos aureolę. Turėdamas valstybės vairą didelės audros metu, jis visdėlto neleido laivui

VYTAUTAS MĖSKAUSKAS

paskęsti chaose. Tai, žinoma, gražbiystė, tačiau su dalimi tiesos. Nixono pastangos užsienio politikoje susilaukė didelės amerikiečių daugumos pritarimo, o jei ūkinė buklė, kaip teigia visos rodyklės, pasitaisys, jo perrinkimo šansas yra labai geri. Kam keisti prezidentą, jei dabartinis tvarkosi gerai ar bent pakenčiamai.

O jei taip, jeigu dabartinė raida dramatiškai nepasikeis, demokratus reikia daugryškesnio kandidato negu pilkas Muskie. Už tat stebėtina, kad daug kas, per dėtai tariant, pasižiūrėjęs į veidrodį, laiko save geresniu kandidatu už Muskie. Visų pirma fotogeniškas New Yorko burmistras Lindsay. Jei ne gražesni, tai bent ryškesni yra ir kiti kandidatai, kaip senatoriai Jacksonas, McGovern, Humphrey, buv. senatorius McCarthy. Na, ir 'nekandidatas' T. Kennedy, kuris vjs dar turi daug simpatijų partijos veikėjų tarpe.

Jei jiems visiems pasiseks sulaikyti Muskie, nominaciją ko gero galėtų gauti senatorius

Humphrey, nes daugiau balsų surenka ne kraštutiniai, bet vadinami "vidurio", nuosaikūs politikai. Už tat teigiama kad ir Nixono šansas sustiprėjo, kada jam 'konkurencinę' kovą paskelbė ne tik kairysis Californijos respublikonas Paul McCloskey, bet ir Ohio konservatorius John Asbrook. Nixonas po to atsidiurė politikų taip mėgstamam visiems priimtinam centre.

Prognozas? Nixono perrinkimo šansas šiandien yra geri, jie dar daugiau padidėtų, jei nuo demokratų partijos Muskie, Humphrey ar Jacksono nominacijos atveju atskiltų jos kairysis sparnas — pagimdymas ketvirtą partiją. Čia reikia pastebėti, kad daugelis amerikiečių, ypač intelektualų, jaučia, kad jie jau nebe gali tilpti tik dviejų partijų sistemų rėmuose. Ar tas jausmas iš tikro prives prie politinės sistemos polarizacijos, šiuo tarpu dar sunku pasakyti. Kandidatų gausumas kalba už tai. Daugelis jų žino, kad neturi jokio šanso, tačiau kandiduoja daugiau ar mažiau iš protesto prieš nusistovėjusią tvarką.

VLIKe bus sudaryta komisija konkreiems siūlymams dėl laisvinimo veiklos turinio, metodų ir priemonių

Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto Tarybos posėdy gruodžio 28 d. New Yorke valdybos pirm. dr. J.K. Valiūnas painformavo apie valdybos ruošą Vliko Seimui Detoroite, Vliko reagavimą dėl kunigų Zdebskio ir Bubnio nuteisimo okupuotoje Lietuvoje, Simo Kudirkos tragedijos metinių atžymėjimą, pasikalbėjimus su Ukrainos prezidentu Livickiu, padėką JAV Kongreso Atst. Rūmų nariui E. Derwinskiui už Lietuvos padėties priminimą Jungtinių Tautų komisijos posėdyje, svetimųjų spaudos sekimą ir apie pasitraukimą iš Vliko Valdybos jos nario dr. B. Nemicko.

Valdybos vicepirmininkas Juozas Audėnas painformavo apie Vliko Seimą ir jo nutarimus. Jo pranešimą papildė Bronius Bieliukas ir Juozas Pažemėnas.

Diskusijose dėl tarptautinės padėties ir jos poveikio Lietuvos laisvinimui pasisakė Vaitiekūnas, Valaitis, Pažemėnas, Sidzikauskas, Radzivanas, Bieliukas, Banelis, Audėnas, Virbickas, Nemickas. Diskusijų išvadoje taryba sutarė, kad Vliko Valdyba sudarytų ad hoc komisiją, kuri, atsižvelgdama į šiuo metu vykstantčius tarptautinės padėties dinamiskus pasikeitimus ir Europos padėties stabilizavimąsi status quo pagrindu, pateiktų Vlikui konkrečių siūlymų dėl laisvinimo

veiklos turinio, metodų ir priemonių.

Vyt. Vaitiekūnui atkreipus tarybos dėmesį, kad 1970 m. gruodžio 18 d. taryba yra nustačiusi savo komisijoms trijų metų kadenciją ir kad tarybos komisijos yra sudarytos kai kurios jau 1965, kai kurios gi 1968 metais, todėl yra klausimas, ar nereikia tarybai komisijų perrinkti, ir komisijų atstovams pareiškus, kad komisijos yra atsistatydinusios, taryba sutarė pavesti tarybos pirmininkui išsiaiškinti sutarybos nariais būsimų komisijų sudėtį.

Kadangi iki naujų sąmatos metų valdyba nesusėpė sąmatos projekto paruošti, valdybos vicepirmininkas J. Audėnas prašė tarybos nutarti leisti valdybai daryti mėnesines išlaidas 1/12 praėjusių metų sąmatos ribose. Pasikeitęs nuomonėmis, Audėno prašymas tarybos priimtas su papildymu, kad 1972 metų sąmatos projektą valdyba pateiktų tarybai tvirtinti ne vėliau kaip 1972 m. sausio 31 d.

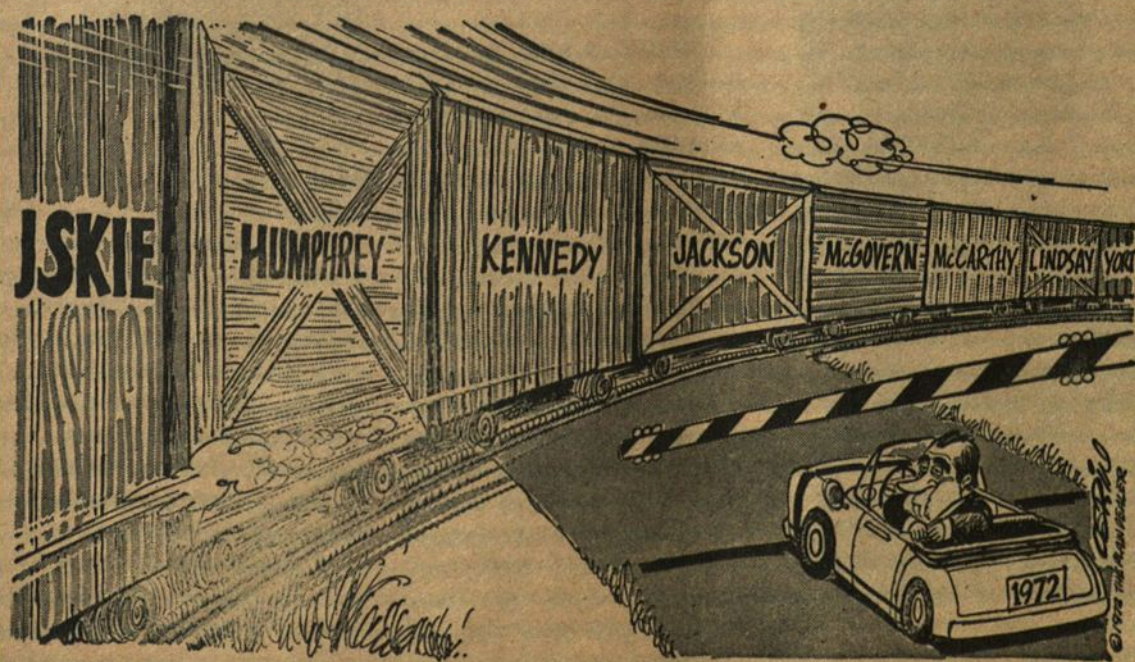
Vliko Tarybos posėdžiui pirmininkavo dr. Bronius Radzivanas, Lietuvių Fronto Bičiulių atstovas, sekretoriaus Vytautas Vaitiekūnas, Lietuvių Krikščionių Darbininkų Sąjungos atstovas. Posėdy dalyvavo PLB atstovas B. Raugis ir svečias prof. Bronius Kaslas. (E)

Kudirka ir darbo stovykloje kovoja dėl žmogaus teisių

Devyni sovietų politiniai kaliniai, jų tarpe ir Simas Kudirka, reikalauja pagerinti sąlygas priverčiamo darbo stovyklose ir tikisi Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus pagalbos — tokio turinio žinią paskelbė "The New York Times" dienraščio korespondentas Maskvoje T. Shabad. Šešių puslapių mašinėle rašytoje peticijoje kaliniai pareiškė: susirgę stovyklų įniamiai verčiami dirbti, kaliniai negauna pakankamo maisto davinio, gi tie, kurie pasiryžta vykdyti bado streikus, patenka į vienuotes ir jie įvairiu būdu baudžiami. Kalinių prašyme pavaizduota padėtis Potmos stovykloje, apie 200 mylių į pietryčius nuo Maskvos. Peticijoje pažymėta: "Stovyklose laikant kalinius, siekiama juos pa-

laipsniui paversti negalvojančiais bei paklusniais gyvuliais, sutinkančiais viską atlikti".

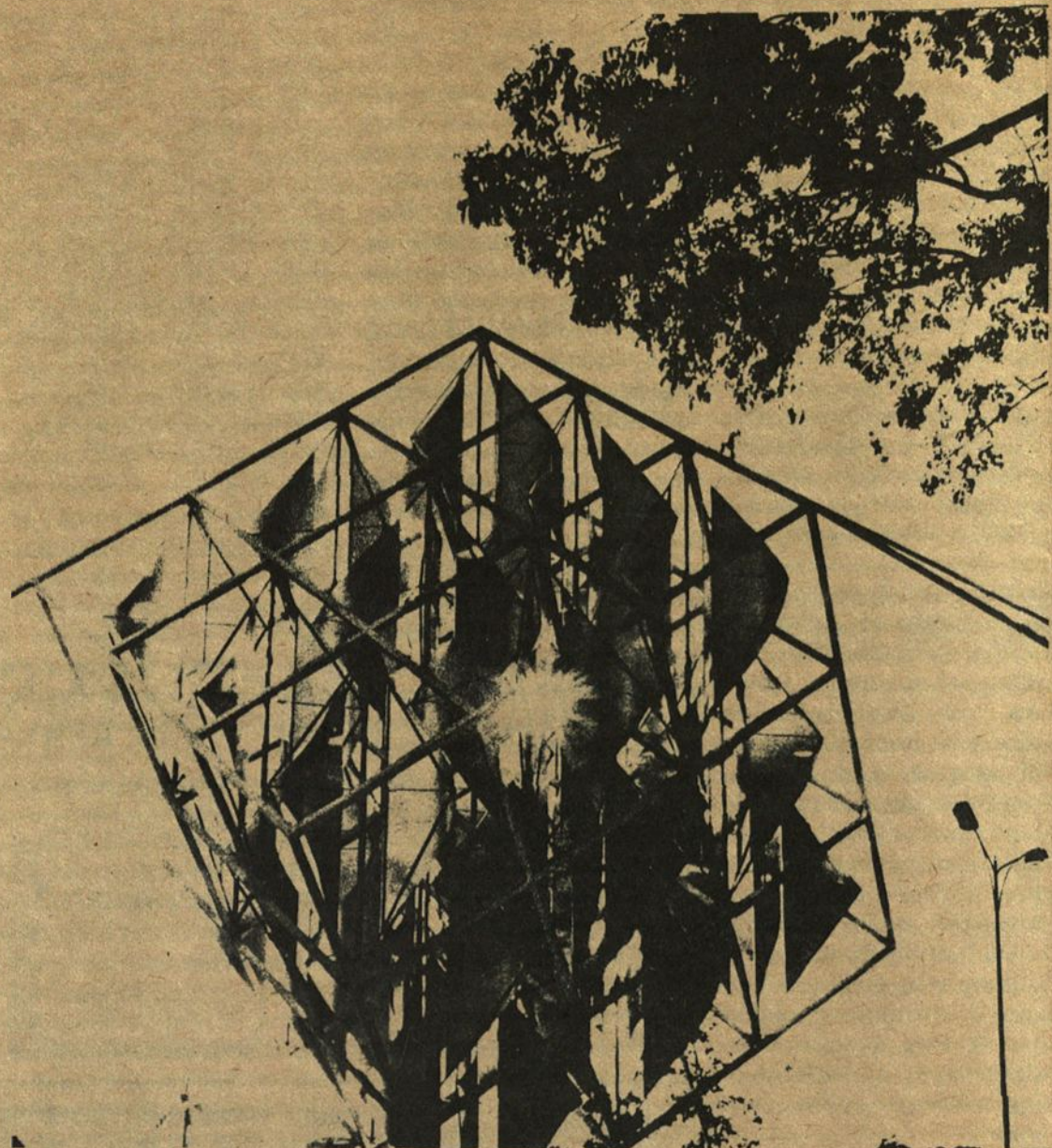
Šio skundo — peticijos nuorašai Maskvoje buvo išdalinti Vakarų spaudos atstovams. Tai jau antras, 1971 m. gruodžio mėn. pateiktas sovietų kalinių skundas. Pirmasis buvo nukreiptas į sovietų Aukščiausiąją Tarybą ir į J. Tautų Žmogaus Teisių Komisiją. Gruodžio 30 d. Vakarų pasiekusioje peticijoje pažymėta, kad 30 kalinių Potmoje 1971 m. gruodžio mėn. pradžioje vykdė trijų dienų bado streiką ir jų tarpe buvęs Simas Kudirka. Visi jie buvo nubausti kalinimu vienuotes ir jiems atimtos kai kurios lengvatos, pvz. leidimas lankytis giminėms ir teisė per metus gauti vieną paketą. (E)

The Plain Dealer

KŪRYBA IR MOKSLAS

A. Otero skulptūra "Integral vibrante" 9,50 metrų aukščio ir 5 x 5 metrų pločio yra Sidor - Orinoko geležies gamybos bendrovės nuosavybė.

SAULĖS ATSPINDŽIAI OTERO KŪRINIuose (2)

Pasikalbėjimas su menininku A. Otero

JŪRATĖ STATKUTĖ - DE ROSALES

Korespondentė: Žiūrovui gaunasi išpuolis, kad Jūsų meno vedamąjį mintis yra dinamika. Panašų išpuolį sudaro ir lietuvių tautinio meno įvairūs pasireiškimai. Šis bruožas yra itin ryškus lietuviškuose archeologiniuose radiniuose.

A. Otero: Akstinas mane pastūmėjęs nuo tapybos (noro išreikšti erdvę plokštumoje) į skulptūrą (susitikimas su apčiuopiama, realia erdve) buvo ne tiek dinamiško siekis, kiek ieško-

mos ERDVĖS gyvas reikalas. Išėjo tačiau taip, kad mano tapyboje buvusi erdvė samprata jau savaime savyje nešėsi dinamizmo ir energijos pradus, kuriems išreikšti man darėsi būtina griebtis apčiuopiamų skulptūros dimensijų. Tapyboje, man tekdavo formą fragmentuoti skyriais ir "sproginti" plokštumą (coloritmai), o skulptūroje atsirado reikalas skaldyti tūrį, keleriopai padauginus vieną judančios formos fragmentą. Šiuo pasta-

ruoju atveju, pagrindinis tikslas buvo ne judesys, o veikiau jo santykis su atspindžių pagalba išgaunamu, akį dirginančiu, formos virpėjimu. Pati struktūra ir judančios, atspindžius žarstančios formos pavirsta virtualine, apčiuopiama plotme, tai lyg erdvės metafora, kuri tegali būti suprasta tik tai kaip energijos pasireiškimas.

Man būtų sunku pasakyti ar nuotraukoje matytuose baltų, meno pavyzdžiuose buvo tokia pat motivacija kaip ir mano skulptūrose, bet aš aiškiai žiūriu objektyvią panašumą tarp abiejų meno formų. Ypačiai tenka pabrėžti metalo - kaip atspindžius skaldančios medžiagos - vartojamą ryšium su saule ir oru. Modernaus galvavimo pagrindas, neabejotinai ir savaimingai suriša mano meną su senovės baltų meno išraiškomis.

Kitas susitikimas su lietuviškuoju menu yra daug gilesnis, ir sakyčiau, mišlingesnis. Modernus žmogus jaučia reikalą savo šiandieninius ieškojimus -- t.y. dabartinį menininko norą išreikšti naują erdvę, energiją, laiko sampratą, -- sujungti su tuo giliu nerimu, su tuo kažkuo kas mus priverčia griebtis žemėn įleistų mitinių žmogaus šaknų. Gal tai įvyksta todėl, kad atominiame amžiuje, žmogui atsidūrus nuostabių ateities galimybių ir visiško su-

naikinimo grėsmės paradokse, atsiranda būtinas reikalas grįžti į pirmąsio grynumo buklę, ieškoti saito su gamta ir tuo pačiu vėl išgyventi savijautą žmogaus, kuris žengia pirmuosius žingsnius.

Korespondentė: Sprendžiant iš lietuvių kalbos amžiaus, reikia manyti, kad baltų kultūra išgyveno metalo ir pirmųjų technikos priemonių atsiradimą. Panašioj būklėj randasi žmonija dabar, kai žengia pirmuosius, naujos -- atominės -- eros žingsnius. Jūs pats vartojate įvairias medžiagas kurios prieš 30-tį metų dar iš viso neegzistavo. Ar Jūs manote, kad naujų "technikų" atsiradimas yra lemiamas reiškinys Jūsų mene?

A. Otero: Tiek dabartiniuose mano kūrinuose, tiek ir ankstyvesniuose, gamybos "technika" kaip tokia neegzistuoja, nebent tiek, kiek ji natūraliai įsijungia į kiekvienam kūrinui savaimingą struktūrinę išreiškimo vieną. Man niekad neatrodė, kad gali būti koks nors vienas gamybos "metodas" nepriklausomas nuo vidinės kūrinio prasmės. Bent man, tokio kūrybinio dualizmo niekad nebuvo. Vartojama technika ir išraiška, raštas ir prasmė nedalomai susijungia į vieną, kuris yra -- kūryba. Niekad negalėjau atsikratyti to "nedalomos vienybės" jausmo, ir, tikiuos, kad jį visada išreikšiu savo kūrinuose.

Iš pirmo žvilgsnio lyg ir atrodytų, kad mano skulptūrose pagrindinis vaidmuo atitenka moderniajai technologijai, tačiau mano vartojamos "techniškos priemonės" išryškėja tik todėl, kad jos sutampa su tuo, ką aš skulptūrose noriu pasakyti. Mano skulptūros liečia technologiją, nes jos yra didelė dalimi mūsų "technologiško laikotarpio" padarinys. Jos išreiškia aistra tam "technologijos stebuklui" kuris atžymi mūsų gyvenamąjį laikotarpį, kuris pakeitė ir tebekeičia tiek fizinį pasaulį, tiek vidinius žmogaus pagrindus. Jei nebijočiau per siaurai apsiriboti ir dalinai sumažinti poetinę meno kūrinio

(Nukelta į 6 psl.)

Rašytoja ir poetė Petronėlė Orintaitė 1961 metais Los Angeles mieste su profesoriais Mykolu ir Viktoru Biržiškais.

L. Briedžio nuotrauka

Orintaitė atkuria praeitį

Jurgis Gliuda

"Atsivėrė mums Kaunas -- kaip vos pro ledą prasiskleidžias ir gamtoje sultimis beispurgstas legendinio paparcio pumpuras. Ir nuvergė jaunuoliškas širdis nebeatknojamai ši, tokia staigia drąsa valdovų puikybėn išskylanti sostinė!"

Taip, vienu iš savo spalvingų atodūsių naujoje, žodžiais dundančioje ir reljefiškais vaizdais persmelkiančioje knygoje "Liepalotų medynuose" prisimena Petronėlė Orintaitė savo susitikimą su Kaune.

"Liepalotų medynuose" yra ekskursija į dar atmenamą praeitį.

Nenuilstančioji londoniškė "Nida" patiekė mums mielą ir intymų džiaugsmą: naują Orintaitės knygą. Iš esmės, tai sunkiai nusakomo žanro veikalas. Vieningas dėstymo metodu, veikalas įvairus tematika. Jis įvairus ir nuotaikomis. Praeities palietime čia atrasime šiltą gracingą, nevengiantį smagios groteskos vaizdavimą, kur vaizduojami istorijai priklausą asmenys. Čia jautrus, andriusiškas, dėmesys mažytei, o išgyvenimui didžiulei lyrinei detalei. Istorijon nužengę Krėvė, Sruoga, Putinas nutvieksti atsiminimo versmės iš tradicijai neįprasto kampo. Autorės vaikystės metai, studijų epocha, universite-

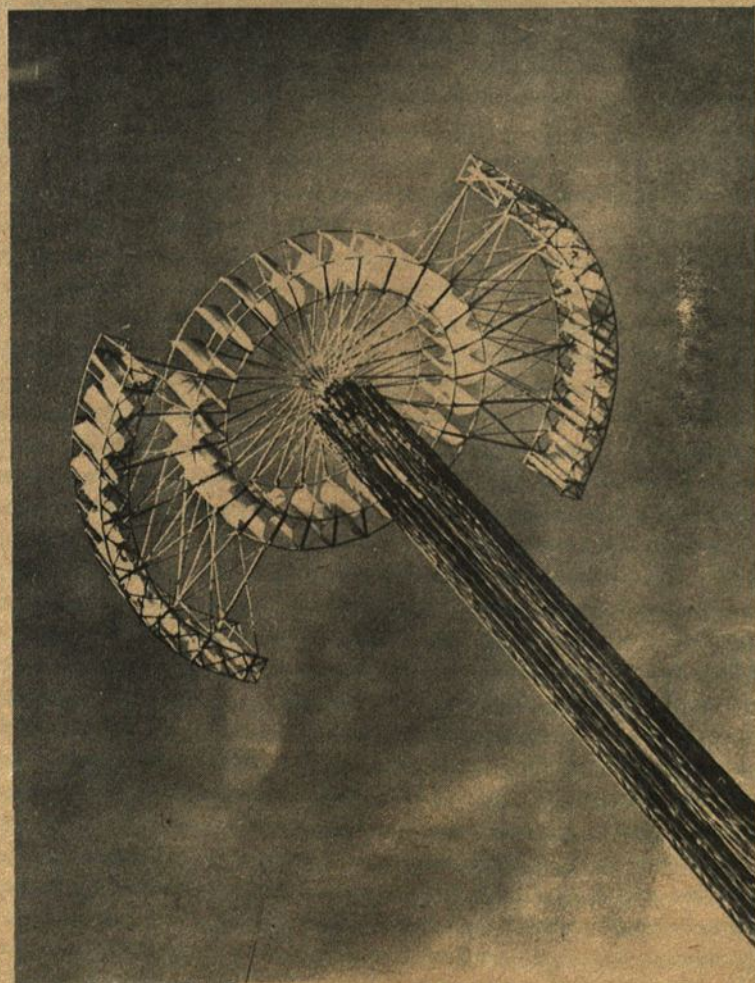
to žibėjimas... Tai sultingi ir savo neįprastyste puikūs žodžiai, gyva aplinka, šviežių arimų, laukų, sodavičių peizažas, laikinoji sostinė.

Įnoringu nuostabios atminties polėkiu piešdama vaizdą šviežiais, gyvybe pulsuojančiais dažais, autorė stebėtinai įvairi savo nuotaikų rautė. Kas puslapis mes sutinkame ją naują, stebinančią plačia savo santykių su vaizduojamojo objektu skale. Ši Orintaitės ekskursija į praeitį nėra atsiminimas, bet laike dingusiojo pasaulio atkūrimas.

Gausiuose savo ankstyvesniuose kūrinuose Orintaitė mėgo problemą. Iki tezės aštrumo ji vertino konfliktą, lūžį, dvasinę dvikovą savo "Paslėptoje žaidoje" ir "Daubiškės inteligentuo". Psichologiniai personažo krypavimai tada buvo jai erdmė, kur plazdėjo idėja, vaizdas ir veikalo struktūra. Ji stebėjo savo personažus skeptiškai ir aštriai. "Grožvylės meilė" apsakymuose ji pakito. Nuolankus atlaidumas skamba apsakymų dėstyme. Į savo trapius personažus ji žvelgė vaikiu mylinčios mokytojos ar auklėtojos žvilgsniu. Ji kažkaip nesuinteresuota rimtai rūpintis smulkio mis savo vaizduotės au gintinių problemomis, nes tos problemos, jos požiūriu, tikrai problemėlės.

Į "Liepalotų medynus" Orintaitė įžengia kaip veikalo vyksmo dalyvė. Ji su džiaugsmu perkelia praeitį į dabartį. Tas kūrybinis procesas pildo ją džiugesiu. Ji rado čia iš atminties ažiūro atkurtus erdvius atvadus, kur, lyg reinkarnacijos mite, vėl galima gyventi, dairytis, išsėtis. Kaip nuostabu antrą kartą gyventi jau gyventą gyvenimą ir dėl to džiaugtis tuo procesu dvigubai jautriau.

(Nukelta į 6 psl.)

A. Otero skulptūra "Vibrante orbital", kurios stiebas yra 30 metrų aukščio ir 2 metrų diametro, o viršus 16 x 3 metrų, skirta mokslinių tyrinėjimų centrui "IVIC".

Koplytstulpiai Debeikių kapinėse. Nuotrauka paimta iš dr. M. Gimbutienės knygos "Ancient Symbolism in Lithuanian Folk Art".

